

שוכך. ודאי מתעוררים קנטורים וקנינין מתעריין.

אבר שיר השירים, ודאי כוס של ברכה שנתנת בימין ונמסר בתוכו, ולכן נמצאים כל האהבה וכל השמחה, ולכן כל דבריו באהבה וחדוה, ולא נמצא בשאר כל השירים של העולם כף, ולכן מצד האבות התעוררה שירה זו. היום שהתגלתה השירה הזו, באותו יום ירדה שכינה לארץ, שכתוב (מלכים-א ח) ולא יכלו הפהנים לעמד לשרת וגו'. מה הטעם? משום פי מלא כבוד ה' את בית ה'. באותו יום ממש התגלתה התשפחת הזאת, ואמר אותה שלמה ברוח הקדש.

תשבחת השירה הזו היא פלל של כל התורה. הפלל של כל מעשה בראשית. הפלל של סוד האבות. הפלל של גלות מצרים, וכשיצאו ישראל ממצרים, ותשבחת הים. הפלל של יו"ד אמירות וקיום של הר סיני. וכשהלכו ישראל במדבר, עד שנכנסו לארץ ונבנה בית המקדש. הפלל של עטור השם הקדוש העליון באהבה ושמחה. הפלל של גלות ישראל בין העמים והגאולה שלהם. הפלל של תחית המתים, עד ליום שהוא שבת לה'. מה שהיה, ומה שיהיה, ומה שעתיד להיות אחר היום השביעי, כשתהיה שבת לה', הכל נמצא בשיר השירים. ועל זה שנינו, כל מי שמוציא פסוק של שיר השירים ואומר אותו בבית המשתה, התורה חוגרת שק, ועולה לקדוש-ברוך הוא ואומרת לפניו: עשו אותי בניך צחוק בבית המשתה. ודאי שתורה עולה ואומרת כף. ולכן צריך לשמר ולהעלות עטרה על

נפיש, ולא שכיף. ודאי קנטורין וקנינין מתעריין.

אבר שיר השירים, ודאי כוס של ברכה דאתיהיב בימינא, ואתמסר בגייה, ועל דא כל רחימו וכל חידו אשתכח. ובגין כף כל מלוי ברחימו ובחדוה, ולא אשתכח בשאר כל שירין דעלמא הכי. ובגין דא מסטרא דאבהן אתער שירתא דא.

יומא דאתגלי שירתא דא, ההוא יומא נחתת שכינתא לארעא, דכתיב, (מלכים א ח) ולא יכלו הפהנים לעמד לשרת וגו'. מאי טעמא. בגין פי מלא כבוד יי' את בית יי'. בההוא יומא ממש, אתגליאת תושבחתא (דף קמ"ד ע"א) דא, ואמרה שלמה ברוח קדשא.

תושבחתא דשירתא דא, איהי כללא דכל אורייתא. כללא דכל עובדא דבראשית, כללא דרזא דאבהן, כללא דגלותא דמצרים. וכד נפקו ישראל ממצרים. ותושבחתא דימא. כללא דעשר אמירן. וקיומא דהר סיני. וכד אזלו ישראל במדברא, עד דעאלו לארעא, ואתבני בי מקדשא. כללא דעטורא דשמא קדישא עלאה, ברחימו ובחדוה. כללא דגלותהון דישראל ביני עממא, ופורקנא דלהון. כללא דתחיית המתים, עד יומא דאיהי שבת ליי'. מאי דהוה, ומאי דהוי, ומאי דזמין למהוי, לבתר ביומא שביעאה, כד יהא שבת ליי', כללא איהו בשיר השירים.

ועל דא תנינו, כל מאן דאפיק פסוקא דשיר השירים, ואמר ליה בבי משתא. אורייתא איהי חגירת שק, וסלקא לגבי קדשא בריך הוא, ואמרה קמיה, עבדו לי בניך מחוך בבי משתא. ודאי אורייתא סלקת וקאמרת הכי, בגין דא אצטריך לנטרא,